

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ครบ 80 พรรษา
2 เมษายน พ.ศ. 2558

จุฬารักษิษย์เก่าสัมพันธ์
สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล

ปีที่ 16 ฉบับที่ 48 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2558

สืบจากปก

เนื่องในปีมหามงคล เฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 2 เมษายน 2558 พลกนิกรชาวไทยทั้งในประเทศและพำนักในต่างประเทศต่างร่วมแสดงพลังความจงรักภักดี พร้อมจัดกิจกรรมเพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในโอกาสมหามงคลนี้ และเป็นที่ทราบดีพระราชกรณียกิจของพระองค์ในการพัฒนาประเทศนั้นต่อเนื่องยาวนานในทุกด้าน ทรงมีคุณูปการหาที่สุดมิได้ จนเป็นที่ประจักษ์บนผืนแผ่นดินไทย

สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย ม.มหิดล ขอถวายพระพรให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนานพร้อมบทประพันธ์ "อาเศียรวาท" ในปกหลังจุลสารศิษย์เก่าสัมพันธ์นี้ และขอเสนอขอความที่เกี่ยวข้องกับพระปรีชาสามารถพิเศษด้านดนตรีไทย จากห้องสมุดดนตรี สมเด็จพระเทพรัตนกับดนตรีไทย ม.มหิดล "เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย" ดังเนื้อหาแห่งบทความ

สมเด็จพระเทพรัตนกับดนตรีไทย "เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย"

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ในหนังสือ มณีพลอยร้อยแสง ซึ่งธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ได้จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๓ เกี่ยวกับเรื่อง "เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย" ว่าการที่พระองค์ได้ยินเสียงดนตรีมาตั้งแต่ประสูติพระองค์ทรงตรัสว่าในระยะต้นๆ ก็ไม่ได้สนใจมากนัก ทรงมีความรู้สึกอยากเล่นเพียงนิดหน่อย แต่เมื่อได้เห็นและได้ฟังอย่างตั้งใจแล้วจึงได้รู้แจ้งว่าเพลงไทยนั้น มีความไพเราะและสนุก คนไทยจำนวนมากเห็นว่าเพลงไทยเป็นเพลงที่ฟังแล้วน่าเบื่อ หรือไม่รู้เรื่อง แต่พระองค์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าถ้ามีความใส่ใจที่จะศึกษาจริงๆ แล้วจะเข้าถึงความไพเราะสนุกสนาน ก่อนทรงเรียนดนตรีไทยพระองค์ยังไม่ทรงรู้จักเครื่องดนตรีไทยด้วยซ้ำไป เพียงแต่ทรงรู้จักทำนองเพลงไทยง่ายๆ ที่คุ้นหูเท่านั้น แต่ปัจจุบันพระองค์เป็นผู้ที่ทรงรอบรู้ทั้งทางด้านวิชาการด้านดนตรี และทรงพระปรีชาสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้หลายชนิดรวมไปถึงการขับร้องและพระราชนิพนธ์หรือไว้หลายเพลงด้วย

จากข้อเขียนของ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล เรื่อง "เมื่อสมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ สยามบรมราชกุมารีทรงดนตรีไทย" ที่เขียนให้ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เพื่อจัดพิมพ์เนื่องในนิทรรศการพิเศษ การอนุรักษ์มรดกไทย เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๒ นั้น มีข้อความว่า

...สำหรับการศึกษาทางดนตรี ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีนั้น จากพระราชประวัติ ที่ทรงไว้ด้วยพระองค์เองก็ดี หรือที่บรรดาครูต่างเล่าสืบต่อกันมาก็ดี มีที่น่าสังเกตว่า การศึกษาดนตรีของพระองค์นั้น มิใช่เป็นเรื่องของการ "ตามเขาไปด้วยค่านิยม" หรือเพราะด้วยการเรียนในโรงเรียนบังคับ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ก็จะไม่ทรงดนตรีต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ สิ่งที่น่าสังเกตก็คือทรงดนตรีอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ซึ่งจะต้องเกิดจากความศรัทธาในพระทัย โดยแท้จริง และผู้ที่ก่อให้เกิดความศรัทธานั้น ก็คือบรรดาพระอาจารย์ที่ถวายบทเรียนดนตรีไทยนั่นเอง...

ครั้งหนึ่งทรงเล่าว่า ดนตรีไทยนี้เล่นแล้วติด ที่ติดนั้นไม่ใช่เพราะทรงสนุกเท่านั้น แต่เพราะมีผู้ที่ทรงถูกพระราชอภัยฯ ร่วมในกิจกรรมดนตรีนั้นด้วย เช่นพระสหายที่ชอบดนตรีอย่างแท้จริง ร่วมวงหัดซ้อมด้วย มีพระอาจารย์ที่ไม่ได้ถวายการสอนอย่างเดียว แต่ถวายเรื่องอื่นๆ เป็นการบันเทิงพระทัย และก่อให้เกิดความสนพระทัยด้วย ทรงเล่าถึงอาจารย์ก้าชัย ทองหล่อ ที่นำบทเพลงไทยเข้ามาสอนในวิชาวรรณคดีและภาษาไทย ทรงเล่าถึง คุณหญิงไพฑูริย์ กิตติวราณ ที่สอนไปเพลงแล้วเรื่องเก่าแก่ที่เป็นเกร็ดสนุกสนานเล็กๆ น้อยๆ แถมมีขมมนมเนย มาชวนกันรับประทานในกลุ่ม ทรงเล่าถึงอาจารย์ภาวาส บุนนาค ซึ่งเล่าเรื่องเครื่องดนตรีวิเศษนานาชนิด เป็นประวัติที่ยาวน่าสนใจ ทำให้ทรงได้ความรู้เรื่องเครื่องดนตรีอย่างลึกซึ้ง ตลอดจนวิธีสร้างเครื่องดนตรีไทย ทรงทราบแม้แต่แหล่งที่ผลิตว่าที่ใดดี ช่างคนไหนทำดี ตลอดไปจนถึงใครเป็นผู้มีฝีมือดี ให้เสียงดี เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนประกอบให้

สมเด็จพระเทพรัตนฯ กับดนตรีไทย "เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย" (ต่อ)

ทรงเรียนรู้นดนตรีไทยอย่างกว้างขวาง อันที่จริง เมื่อสมัยที่ทรงเริ่มเรียนดนตรีใหม่ๆ ที่โรงเรียนจิตรลดา นั้น ทรงได้พระอาจารย์สองท่าน คือ ครูนิภา อภัยวงศ์ และครูจินดา สิงห์ตัน ซึ่งสอนเครื่องสาย คือซออด้วง ซึ่งก็โปรดเหมือนกัน แต่โปรดระนาดมากกว่า ครูเห็นว่าพระองค์ท่าน เป็นเจ้าฟ้าหญิงตีระนาดไม่เหมาะยังเป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้าหญิงพระราชธิดาจะเป็นนักเลงมากเกินไปไม่สมพระเกียรติยศ ตามแบบโบราณที่คิดกันประจำ การทรงซอในชั้นต้นจึงค่อนข้างจะฝืนพระทัยอยู่บ้าง แต่ก็ทรงได้จนทรงอ่านโน้ตเพลงไทยออกทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลข และก็ตามธรรมชาติของผู้ที่รักใคร่ปรารถนาดี เห็นทรงซออด้วงก็ถวายขอ แต่ไม่เคยมีใครถวายระนาดก็เลยต้องทรงขอมาโดยตลอด

สมัยเมื่อทรงพระเยาว์นั้น เพลงลูกทุ่งกำลังเฟื่องฟูมาก และเพลงลูกทุ่งนั้น มีทำนองหลักไม่กี่รูปแบบ ทั้งส่วนมากยังได้เค้าเดิมมาจากดนตรีไทยแท้ ความคุ้นเคยกับทำนองเพลงไทยที่ได้จากเพลงลูกทุ่งก็เกิดตามมา ขอและขลุ่ยเป็นของเบา ใกล้เคียงพระหัตถ์จะทรงบรรเลงเมื่อใดก็ได้ และเมื่อจะทรงร้องก็ทรงร้องได้ง่าย การขับร้องเพลงไทยก็ติดตามมาอีก

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.พูนพิศ อมาตยกุล ยังเขียนอีกว่า การทรงดนตรีเป็นส่วนพระองค์ในพระราชฐานนั้นมีเป็นครั้งคราว และทรงเลือกวงเข้าไปบรรเลงตามแต่จะมีโอกาสตามได้ บางทีก็เป็นพระสหาย ข้าราชการบริพารผู้ใกล้ชิด บางครั้งนานๆ ทีก็ทรงรับแขกเป็นการส่วนพระองค์ที่พระตำหนักเรือนต้น ในบริเวณจิตรลดา นั้น มีครั้งหนึ่งซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ เสด็จลงเสวยตอนค่ำ เป็นการเลี้ยงต้อนรับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จกลับจากการศึกษาที่ประเทศออสเตรเลีย วันนั้นตรงกับวันดนตรีไทยอุดมศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ ไม่ได้เสด็จ จะหานักดนตรีก็ไม่ได้ เพราะนักเรียนและครูต่างก็ขึ้นไปเชียงใหม่กันหมด ต้องตามนักเรียนนายเรือมาบรรเลงแทน แถมตัวเก่งๆ ก็ไปเชียงใหม่กันหมด ครูยรรยง แดงกูร คุมวงนักเรียนมา และผู้เขียนก็ถูกตามเข้าไปช่วยกะทันหัน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงซออู้ ครูยรรยงสีซออด้วง เป็นวงมโหรีที่ไม่เรียบริยอนัก เรียกว่าใช้แก๊ซัด เสวยเสร็จสามทุ่ม สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ก็มีพระราชประสงค์จะทรงฟังเพลงลาวดวงเดือน ซึ่งเป็นเพลงที่โปรดมากรับสั่งกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ว่า ...ชายร้องเพลงลาวดวงเดือนให้แม่ฟังหน่อย ร้องแบบที่แม่ชอบนะ แม่น้อยบรรเลงเพลงเช้าแล้วให้น้องเล็กพ้อนด้วยนะ... ผู้เขียนนั่งอยู่หน้าวงดนตรี ได้ยินชัดทุกองค์ที่รับสั่ง สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ก็เสด็จมาประทับหน้าวงดนตรี รับสั่งเบาๆ ว่า คอยบอกเนื้อร้องด้วย จำได้ไม่หมด เนื้อยาวตั้งหลายท่อน ทรงร้องสองเที่ยวกลับตามแบบของกรมหมื่นพิไชยมหินทโรดมชานนแต่เป็นบุญหู บุญตาโดยแท้ ทุลกระหม่อมฟ้าหญิงพระองค์เล็ก ทรงฉลองพระองค์แพรสีอ่อนยาว พระหัตถ์ข้างหนึ่งทรงถือโคมไฟ ทรงพ้อนโดยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงขับร้อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงซออู้ ทุกคนเงิบกริบ ทุกอย่างผ่านไปอย่างเรียบร้อย น่ารัก น่าชมเหลือที่จะบรรยายได้ จบแล้วเสียงปรบมือกราวใหญ่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถรับสั่งว่า ...ต่อไปนี้แม่ไม่ต้องจ้างใครมาร้องรำละครให้ดูอีกแล้ว มีลูกสามคนเท่านั้น ร้องรำบรรเลงเสร็จ...

โอกาสเช่นนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นโดยง่าย การที่สมเด็จพระเจ้าฟ้าสามพระองค์จะทรงดนตรีและนาฏศิลป์พร้อมกันโดยทรงเฝ้าอำนวยการกันเป็นทีมเช่นนี้ หากทุกพระองค์ไม่โปรดดนตรีไทยร่วมกันแล้ว ไม่มีทางที่จะเกิดกิจกรรมหน้าพระที่นั่งดังที่ได้เล่ามานี้ได้เลย

คณะกรรมการบริหารสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ที่ปรึกษา/คณะกรรมการ/ผู้จัดการสมาคม

ศ.นพ.บรรจง มไหสวริยะ	ประธานที่ปรึกษา	นายไพโรจน์ นวลคล้าย	ปฏิคม
รศ.ดร.สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์	ที่ปรึกษา	ผศ.สมศรี ดาวฉาย	เลขาธิการ
ผศ.ดร.รวิน ระวิวงศ์	ที่ปรึกษา	รศ.สมจินต์ เพชรพันธุ์ศรี	กรรมการ
อ.สพญ.วันทนีย์ รัตนศักดิ์	ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์	กรรมการ
นางฉวีวรรณ ศรีบูรพาภิรมย์	ที่ปรึกษา	รศ.ลาวัณย์ ผลสมภพ	กรรมการ
รศ.ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา	ดร.อินนันต์ เหล็กนวลชูลิน	กรรมการ
รศ.นพ.ปัญญา ไช้มุก	ที่ปรึกษา	นายณัฐพงษ์ อีสี่	กรรมการ
รศ.ดร.อุไรวรรณ โฆษิตานนท์	ที่ปรึกษา	นายสุเทพ ทองกุเลีย	กรรมการ
อ.ธรรมธร ธรรมสโรช	ที่ปรึกษา	นางพรพิมล สุรินทร์วงศ์	กรรมการ
รศ.นพ.มันตรี จุลสมัย	นายกสมาคม	นางอภิชา พลอยวิเศษ	กรรมการ
ศ.เกียรติคุณสมทรง เลชะกุล	อุปนายก 1	อ.วิมลวรรณ เลิศวงศ์เผ่าพันธุ์	กรรมการ
ผศ.ดร.สมพงษ์ ธงไชย	อุปนายก 2	นายอนุรักษ์ พิณีนิยม	กรรมการ
ผศ.วิฑูรย์ ดวงแก้ว	อุปนายก 3	อ.ชิตชนก นุตาลัย	กรรมการและ
ผศ.ดร.โสฬส ศิริไสย์	เหรัญญิก		ผู้ช่วยเลขาธิการ
ผศ.บัวรอง ลีวเฉลิมวงศ์	ประชาสัมพันธ์	นางสมทรง เพชรรุ่ง	ผู้จัดการสมาคม

สารบัญ

สืบจากปก	2
ของฝากจากนายกสมาคม	5
ภาพกิจกรรม	6
ศิษย์เก่าดีเด่นฯ ประจำปี 2557	10
สัมภาษณ์พิเศษศิษย์เก่าดีเด่นฯ	12
สิ่งละอันพันละน้อย	14
ธรรมะ “คล้ายปม”	15

คณะอนุกรรมการจัดทำจุลสาร

รศ.นพ.มันตรี จุลสมัย	ที่ปรึกษา
นางพรพิมล สุรินทร์วงศ์	ประธานอนุกรรมการ
ผศ.บัวรอง ลีวเฉลิมวงศ์	อนุกรรมการ
อ.ชิตชนก นุตาลัย	อนุกรรมการ
อ.วิมลวรรณ เลิศวงศ์เผ่าพันธุ์	อนุกรรมการ
นายณัฐพงษ์ อีสี่	อนุกรรมการ
นายอนุรักษ์ พิณีนิยม	อนุกรรมการ
ผศ.สมศรี ดาวฉาย	อนุกรรมการและเลขานุการ
นางภัทรสิริย์ เอียดขวัญ	ผู้ช่วยเลขานุการ
น.ส.อรพิน พันธุ์สุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการ

บรรณาธิการแฉ่ง

เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมายุ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ 2 เมษายน 2558 สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย ขอถวายพระพรให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน และขอนำบทความที่ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ **“เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย”** มาให้ทุกท่านได้อ่านถึงพระปรีชาสามารถทางด้านดนตรีไทย

สำหรับการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ที่เพิ่งผ่านไป เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 ได้ทำการเลือกตั้งนายกสมาคมฯ ที่หมดวงระ และต้องขอแสดงความยินดีกับท่าน **รศ.นพ.มันตรี จุลสมัย** ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมฯ อีกวาระด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และในเล่มนี้ขอนำเสนอผู้ได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ประจำปี 2557 ด้วยภาพค่ะ

เช่นเคยอีกล่ะค่ะกับของฝากนายกสมาคม ด้วยแนวคิดเล็กๆ ที่สามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตปัจจุบันได้ และฝากอีกเรื่องเกี่ยวกับ ธรรมะคล้ายปมของท่านอาจารย์ ชยสาโร **“การช่วยคนป่วยหนักได้ด้วย ถือเป็นบาปใหม่”**

นอกจากนี้ยังมีบทสัมภาษณ์พิเศษจากศิษย์เก่าดีเด่น บัณฑิตวิทยาลัย ผู้ได้รับคัดเลือกเป็น “พลเมืองคนกล้า” เพื่อประชาธิปไตย **รศ.ดร.เจษฎา เด่นดวงบริพันธ์** ติดตามแนวคิดของอาจารย์นะคะ

ปิดท้ายคอลัมภ์ “สิ่งละอันพันละน้อย” ว่ากันด้วย “มะม่วงสีม่วง” รูปร่างหน้าตาเป็นยังไง!! อร่อยมั๊ย!! ลองติดตามอ่านกันได้นะคะ สุดท้ายขอให้ทุกท่านมีความสุข และสนุกกับการใช้ชีวิตในทุกๆ วันค่ะ

พรพิมล สุรินทร์วงศ์

ของฝากจากนายกสมาคม

ปีนี้ผมอายุ 78 แล้ว อายุมากขึ้น งานน้อยลง มีเวลาฟุ้งซ่านมากขึ้น มีเวลา
คิดมากขึ้น ตู่มากขึ้น ฟุ้งมากขึ้น ก็มาคิดถึงอดีต มีชิ้นและก็มีลง ตรงกับพุทธภาษิต
เรื่อง “โลกธรรมแปด” อันได้แก่

มีลาภ	ก็ต้องมีเสื่อมลาภ
มียศ	ก็ต้องมีเสื่อมยศ
มีสรรเสริญ	ก็ต้องมีนินทา
มีสุข	ก็ต้องมีทุกข์

นี่แหละสังขธรรม ที่อยากจะฝากเอาไว้ให้พิจารณา ทีนี้ขอให้คิดกลับกันว่าเราไม่มีลาภ เราต้องมีลาภเข้า
สักวัน ตอนนี้นัยศน้อย มันต้องยศมากเข้าสักวัน ตอนนี้มีแต่คนนินทา ก็ต้องมีคนสรรเสริญเข้าสักวัน ตอนนี้มีแต่
ทุกข์ ก็ต้องมีสุขเข้าสักวันซิเนะ.... แล้วเจอกันใหม่ฉบับหน้านะครับ

สวัสดิ์ครับ

รศ.นพ.มนตรี จุลสมัย

ฮาฮา..55555

โดยโอเอ

แอบเนียน...

วันหนึ่ง.. สมชายชวนสมหญิงไปดูหนัง และสมหญิงก็ตกลงว่าจะไปดูหนังกับสมชาย โดยนัดสมชายให้มารับ
ที่บ้าน สมชายตื่นเต้นมากที่สมหญิงยอมรับนัด แถมให้ไปรับที่บ้านด้วย.. แต่ด้วยความตื่นเต้น สมชายเลยตื่นเช้า
เกินไป และไม่ทันได้เข้าส้วมตอนเช้า เพราะรีบอาบน้ำแต่งตัว แล้วก็รีบไปที่บ้านสมหญิง..พอไปถึง สมหญิงเองก็ยังไม่
แต่งตัวไม่เสร็จ เลยให้สมชายนั่งรอตรงเก้าอี้หน้าบ้าน คุณพ่อของสมหญิง นั่งตมกาแพ
อ่านหนังสือพิมพ์อยู่ สมชายเลยสวัสดิ์คุณพ่อ แล้วก็เดินตัวสลับ ไปนั่งเก้าอี้ใกล้ๆ กัน
ซึ่งได้เก้าอี้.. มี “ไอ้ตึก” หมาที่คุณพ่อเลี้ยงไว้ มันนอนอยู่

นั่งไปสักพัก.. สมชายก็เกิดอาการบั้นป่วนในท้อง อยากตดเหลือเกิน..แต่ด้วยความ
เกรงใจคุณพ่อ.. สมชายเลยพยายามกลั้นเอาไว้..

แต่เวลาผ่านไป สมหญิงก็ยังแต่งตัวไม่เสร็จสักที.. สมชายเลยชักทนไม่ไหว..แอบตด
ออกมาเบาๆ “บ๊ืด บ๊ืด บ๊ืด บ๊ืดตดตด” ตดแล้ว สมชายก็แอบมองคุณพ่อ แต่คุณพ่อ ยัง
อ่านหนังสือพิมพ์นิ่งอยู่ เพียงขยับตัวเล็กน้อย พร้อมกับพูดว่า.. “ไอ้ตึก”

สมชายคิดในใจ.. “อ้าว.. กรูตด แต่พอนึกว่าหมาตด.. งั้นขออีกทีละกันนะพ่อ”
“ปุด ปุด ปุด ปุดตดตด”

คุณพ่อ ... กระแอม พร้อมกับพูดเสียงดังขึ้นอีกหน่อย “ไอ้ตึกกก” สมชายคิดในใจ
อีกที “อ้าว.. คุณพ่อก็ยังไม่รู้ ขอโทษนะเว้ยไอ้ตึก กรูขออีกทีเดียว” “ป๊าดตดตดตด”

คราวนี้ คุณพ่อ ตวาดไอ้ตึกเสียงดังว่า “ไอ้ตึก กรูเรียกยังไม่ลุกออกมาอีก เตี้ยวมัน
ก็ขี้รดหัวมึงหรอก”

ภาพกิจกรรม

ประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2557

สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดงานประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2557 ขึ้นเมื่อวันเสาร์ที่ 21 มีนาคม 2558 ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ สำหรับปีนี้มี การเลือกตั้งนายกสมาคมฯ และ **รศ.นพ.มนตรี จุลสมัย** ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิก ให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมฯ อีกหนึ่งวาระ

นอกจากนี้ภายในงานยังได้มีการจัด “ปาฐกถาสวัสดิ์ สกุลไทย” ครั้งที่ 20, พิธีมอบโล่และประกาศเกียรติคุณให้แก่ศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปี 2557, พิธีมอบโล่แด่ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่สมาคมฯ, พิธีมอบเกียรติบัตรอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย และพิธีมอบทุนพร้อมประกาศนียบัตรให้กับนักศึกษา ประเภทนักศึกษาผู้ทำกิจกรรม และงานราตรีบัณฑิต ครั้งที่ 18 “Purple Night”

ปาฐกถาสวัสดิ์ สกุลไทย ครั้งที่ 20

“ปาฐกถาสวัสดิ์ สกุลไทย” ครั้งที่ 20 เรื่อง “การปฏิรูปชาวไทย เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” โดย นายสัตวแพทย์ชัย วัชรรงค์ ผู้ดำเนินรายการ “คุยจริงใจ สโต้ลท์หมอยชัย” ทาง TNN24 ให้เกียรติเป็นองค์ปาฐก โดยนายกสมาคมฯ รศ.นพ.มนตรี จุลสมัย ได้มอบโล่ที่ระลึกให้แก่องค์ปาฐก

ภาพกิจกรรม

มอบโล่ศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปี 2557

พิธีมอบโล่และคำประกาศเกียรติคุณให้แก่ศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย ประจำปี 2557 จำนวน 30 ท่านจาก 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทบริหาร, ประเภทวิชาการ/วิจัย, ประเภทบริการ และประเภทบูรณาการทั่วไป โดย ศ.เกียรติคุณสมทรง เลชะกุล อุปนายก 1 ให้เกียรติเป็นผู้มอบ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 ณ ห้องกรุงธนบอลรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์

มอบโล่ผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับสมาคมฯ ประจำปี 2557

พิธีมอบโล่แก่ผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล โดย ผศ.ดร.สมพงษ์ ธงไชย อุปนายก 2 เป็นผู้มอบ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 ณ ห้องกรุงธนบอลรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์

ภาพกิจกรรม

มอบเกียรติบัตร
แก่อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมดีเด่น
ประจำปี 2557

พิธีมอบเกียรติบัตรอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย มมทิดล โดย ผศ.วิฑูรย์ ดวงแก้ว อุปนายก 3 เป็นผู้มอบ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 ณ ห้องกรุงธนบอลรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์

มอบทุนนักศึกษาประเภทนักศึกษาผู้ทำกิจกรรมดีเด่น ประจำปี 2557

พิธีมอบทุนพร้อมประกาศนียบัตรให้นักศึกษาประเภทนักศึกษาผู้ทำกิจกรรมจำนวน 56 ทุน โดย ผศ.วิฑูรย์ ดวงแก้ว อุปนายก 3 เป็นผู้มอบ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 ณ ห้องกรุงธนบอลรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์

ภาพถ่ายกิจกรรม

งานราตรีบัณฑิต ครั้งที่ 18

ปิดท้ายด้วยคำคืนแห่งความสุขกับงานราตรีบัณฑิต ครั้งที่ 18 “Purple Night” โดยภายในงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น แล้วพบกันใหม่ปีหน้าค่ะ

รับมอบทุนการศึกษา

บริษัทจอย แอนด์ คอยน์
คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน)

สำนักงานทรัพย์สิน
ส่วนพระมหากษัตริย์

ศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี 2556 โดย อรพิน พันธุ์สุวรรณ

รางวัลศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นรางวัลที่เชิดชูเกียรติของศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และทำคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม เป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป ผู้ได้รับรางวัลดังกล่าว ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ อย่างละเอียดรอบคอบจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสมาคมฯ จึงถือได้ว่าศิษย์เก่าผู้ที่ได้รับรางวัลนี้ เป็นผู้ทรงเกียรติสมควรได้รับการยกย่องเชิดชู เพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่ตนเองและวงศ์ตระกูลสืบไป

ศิษย์เก่าดีเด่นประเภทวิชาการ/วิจัย

ศ.นพ.แสงชัย พุทธิพันธ์

ศ.ดร.วันชัย มาลีวงษ์

ศ.ดร.แพทย์หญิงศศิธร ผูกฤตยาคามิ

ศ.พันตำรวจเอกหญิง ดร.พัชรา ลินลอยมา

รศ.ดร.สุรศักดิ์ วงศ์รัตนชีวิน

รศ.ดร.ศราวดี จิตรภักดี

ศิษย์เก่าดีเด่นประเภทบริหาร

รศ.ไพบูลย์ ดวงจันทร์

รศ.ดร.พูลสุข ทังคานนท์

ศ.เกียรติคุณ นพ.ศุภกร ไรจนินทร์

ศ.พญ.เยาวลักษณ์ สุขธนะ

รศ. ดร.พนิตี รัตนานุกูล

พลตำรวจโทประวุฒิ ถาวรศิริ

นาวาเอกหญิงศรีศุภรณ รุธิรวัดณ์

รศ.ดร.ประเสริฐ มีรัตน์

นายกาศพล แก้วประพาพ

ศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี 2557

ศิษย์เก่าดีเด่นประเภทบริหาร

Dr. Pham Le Tuam

ผศ.ดร.นสพ.กำลัง ชุมพลบุญชู

Brigadier General Dr. Tin Maung Hlaing

ผศ.ดร.สงครามชัย ลีทองดี

นางจรรยา ปัญญา

ศิษย์เก่าดีเด่นประเภทบริการ

ศ.เกียรติคุณ นพ.สวัสดิ์ ทิฉะนันท์

ดร.กมลรัตน์ เทอร์เนอร์

Dr. Khaing Khaing Soe

นายวาทีตต์ ดุริยอังกูร

ศิษย์เก่าดีเด่นประเภทบูรณาการทั่วไป

ผศ.ดร.จุฬารักษ์ กวีวิจิตรชัย

อาจารย์วสันต์ชาย อิมโษษฐ์

พันเอกหญิง ดร.ทิพย์วรรณ ชื่นจิตร

นางสาวอารีย์ บุญผ่อง

ดร.นารัตนา ชันธิกุล

อาจารย์ ดร.ระพี บุญเปลื้อง

สัมภาษณ์พิเศษ ศิษย์เก่าดีเด่น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รศ.ดร.เจษฎา เด่นดวงบริพันธ์

โดย อ.ชิตชนก นุตาลัย

รศ.ดร.เจษฎา เด่นดวงบริพันธ์

"วิทยาศาสตร์" พิสูจน์ "ความเชื่อ" ว่าเป็นเรื่องจริง หรือ เท็จ

1. อาจารย์มีแนวคิดอย่างไรคะ ในเรื่องการก้าวขึ้นมาเป็นผู้บอกสังคม ว่า เราต้องใช้ "วิทยาศาสตร์" พิสูจน์ "ความเชื่อ" ว่าเป็นเรื่องจริง หรือ เท็จ โดยเรื่องที่บอกสังคมเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมาก และ อาจจะมีผลกระทบต่อทั้งทางดี และ ทางร้าย กลับมาที่ตนเองได้

การที่ผมเข้ามาพยายามบอกสังคมไทยให้ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการพิสูจน์เรื่องต่างๆ มันเริ่มต้นแบบจับปลัดจับผลูจากการที่ผมได้มีส่วนเข้าไปร่วมเปิดโปงความจริงเกี่ยวกับ "เครื่องตรวจระเบิดลวงโลกจีทีสองร้อย (GT200)" ที่ไม่สามารถตรวจหาระเบิดได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพดังที่กล่าวอ้าง และไม่ใช่เครื่องมือที่อาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์เลยแม้แต่น้อย โดยอ้างเพียงหลักการแบบวิทยาศาสตร์เทียม (หรือที่เรียกว่า pseudo-science) แต่กลับได้รับความเชื่อถือศรัทธาเป็นอย่างมากจากทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ใช้เครื่องและจากผู้ที่สนับสนุนให้ใช้ ซึ่งนั่นหมายความว่า มีคนในสังคมไทยจำนวนมากที่ไม่ให้ความเชื่อถือในตัวบุคคลในบางสิ่งอย่างที่เขาศรัทธา มากกว่าในการคิดวิเคราะห์แยกแยะด้วยหลักการและตรรกะเหตุผล หลังจากกรณีเครื่องจีทีสองร้อยแล้ว ผมได้มีโอกาสได้เข้าไปข้องเกี่ยวกับกรณีอื่นที่เป็นลักษณะวิทยาศาสตร์ลวงโลกอีกหลายกรณี ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง "โรงเรียน Power mind camp สอนปิดตา-มองทะลุผ้า" "การใช้จุลินทรีย์อีเอ็มบำบัดน้ำท่วม (ซึ่งไม่จริง)" "พายุสุริยะก่อให้เกิดพิบัติภัยทางธรรมชาติ (ก็ไม่จริงอีก)" "สินค้า-อาหารเสริม-ยาสมุนไพร รักษาโรค" "สนามแรงบิด-พลังสุญญากาศ" ฯลฯ จนเริ่มความรู้สึกว่า ในสังคมไทยจริงๆ นั้น อุดมไปด้วย

www.manager.co.th

การหลอกลวงกันมายมายกว่าที่คิด ตั้งแต่ระดับชาวบ้านรากหญ้าไปจนถึงภาครัฐภาคเอกชน แต่ไม่มีใคร สถาบันหรือองค์กรใดเลยที่จะออกมาเป็นตัวตั้งตัวตีในการฝืนกระแสสังคม ตักเตือนและเปิดเผยความจริงกับเรื่องหลอกลวง เหล่านี้ปัญหาการหลอกลวงกันโดยอาศัยกระแสความเชื่อศรัทธาตามๆ กันโดยไม่คิดไตร่ตรองของคนไทยส่วนใหญ่ ยังหยั่งรากฝังลึกกับเรื่องผี วิญญาณ ความเชื่อพื้นถิ่น ไปจนถึงไสยศาสตร์และอวิชชาที่แอบอ้างศาสนา โดยมีการใช้วาทกรรมแบบไทยๆ ที่ว่า "ไม่เชื่ออย่าลบหลู่" มาเป็นเครื่องกีดกันไม่ให้เราตั้งข้อสงสัยและหาทางพิสูจน์ในข้อสงสัยนั้นๆ ว่าเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องเท็จกันแน่ ซึ่งประเด็นนี้ก็เป็นที่อีกภาพสะท้อนของความอ่อนแอของวิทยาศาสตร์ไทย ไม่ว่าจะเป็นความอ่อนแอของกระบวนการเรียนการสอนและการสื่อสารวิทยาศาสตร์ไปสู่ประชาชน ซึ่งสุดท้ายแล้วความไม่เข้าใจในวิทยาศาสตร์ของคนในสังคมไทย แต่อาศัยการเชื่อตามๆ กัน กลับจะกลายเป็นผลเสียต่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ได้ ดังเช่น กรณีความหวาดกลัวในสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมหรือจีเอ็มโอ (GMO) หรือกรณีงานวิจัยร่วมของ 7 ชาติเอเชียกับนาซ่าในการสำรวจชั้นบรรยากาศที่ถูกบิดเบือนข้อมูล โยงไปเป็นประเด็นทางการเมือง จนสุดท้ายก็ทำให้ต้องยกเลิกโครงการมูลค่าหลายพันล้านบาทนี้ไป

จากประเด็นปัญหาทั้งหมดนี้ และด้วยอุดมการณ์ส่วนตัวของผมเองจากการเป็นนักเรียนทุนในโครงการ พสวท. (โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ผมจึงหันมาทำงานทางด้านสื่อสารวิทยาศาสตร์มากขึ้นด้วยตนเอง ไม่ว่าจะผ่านการเขียนบทความประจำในคอลัมน์ "คิดอย่างไรวิทยาศาสตร์" ของนิตยสาร All Magazine การตอบคำถามและอธิบายประเด็นสงสัยต่างๆ ของสังคมอย่างทันที่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (เช่น Facebook) การสร้าง Youtube VDO เผยแพร่วิทยาศาสตร์แนวใหม่ ชื่อรายการ "วิทยาศาสตร์ว่าง" และรายการ "Sci Find ฉลาดคิด วิทย์มีคำตอบ" รวมถึงการเป็นวิทยากรเดินสายบรรยายตามโรงเรียนและสถาบันต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนคนรุ่นใหม่และสังคมไทยเริ่มตระหนักถึงปัญหาของการวิทยาศาสตร์และรวมถึงไสยศาสตร์มาหลอกลวงกัน และรณรงค์ให้มองมุมใหม่แบบ "ไม่เชื่อ ต้องพิสูจน์" ซึ่งก็ได้รับทั้งเสียงชื่นชมเกินคาด ไปพร้อมๆ กับเสียงตำหนิกลับมาในเวลาเดียวกัน แต่ผมก็ทำใจเอาไว้แล้ว

2. ในฐานะอาจารย์นะคะ อาจารย์มองว่า รูปแบบของ ครู อาจารย์ ในยุคนี้ ควรเป็นอย่างไร เพื่อให้ลูกศิษย์ของเราเป็นบัณฑิต ที่มีคุณภาพของประเทศไทย ผมมีปรัชญาการเป็นอาจารย์อยู่ 2 ข้อ ที่ผมได้รับการถ่ายทอดมาจากครูบาอาจารย์ของผมนึกที่ ประการแรกคือ "Learning by Doing" หมายความว่าเราควรจะสอนนิสิตนักศึกษาให้ลงมือทำจริงๆ จนเกิดความเข้าใจและเชี่ยวชาญในสาขาวิชา ไม่ใช่แค่ให้อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ที่ตัวเองมีอยู่ด้วยการพูดบรรยายปากเปล่า และให้พวกเขาท่องจำสิ่งที่เราสอนไปใช้สอบ การที่จะนิสิตนักศึกษาของเรามีความพร้อม เพียงพอที่จะดำเนินชีวิตอยู่ และประกอบอาชีพการทำงานได้ในโลกสมัยศตวรรษที่ 21 นี้ อาจารย์ควรจะให้นิสิตนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติให้มากๆ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกเขียนตอบ รีวิวบทความวิจัยและรายงานประกอบวิชา การใช้เครื่องมืออุปกรณ์สารเคมีและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำปฏิบัติการจริงๆ การออกไปทัศนศึกษา ปฏิบัติการภาคสนามการทำงานเป็นกลุ่ม ตลอดจนการฝึกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และอินเทอร์เน็ตประกอบการศึกษา ประการที่ 2 คือ "ลูกศิษย์ย่อมเก่งกว่าครู" หมายความว่าอาจารย์เองต้องมีความเชื่อมั่นในตัวของนิสิตนักศึกษาที่เราสอนว่าเขาจะสามารถพัฒนาตนเองให้เก่งขึ้น มีความสามารถ มีความรู้มากขึ้นไปกว่าตัวเราเองได้เมื่อเขามีอายุเทียบเท่ากับเรา ไม่เช่นนั้น การศึกษาของประเทศไทยเราก็จะยิ่งถดถอยลงไปเรื่อยๆ ถ้าอาจารย์ยังยึดติดอยู่กับว่าตนเองเป็นเจ้าขององค์ความรู้ในรายวิชานั้นอยู่ ซึ่งไม่เป็นความจริงอีกต่อไปแล้วในยุคสมัยศตวรรษที่ 21 นี้ ที่องค์ความรู้ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ดังนั้น การเรียนการสอนจึงควรจะเน้นไปที่การให้องค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็นแล้วให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นหาความรู้ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพิ่มเติม โดยเราเป็นเหมือนไกด์นำทางให้กับเขา

3. ในฐานะ นักวิจัยทางด้านชีววิทยา สิ่งที่อาจารย์เห็นว่า เป็น จุดเด่น ประเด็นที่ต้องพัฒนา และ ทิศทางการพัฒนา งานวิจัยของประเทศไทย เป็นอย่างไรคะ ผมไม่คิดว่า ประเทศกำลังพัฒนา (อีกนาน) อย่างประเทศไทยเรา จะจำเป็นต้องไปมุ่งทุ่มเท หรือไปเน้นการทำวิจัยแบบไฮเทค หรือล้ำยุคหรือเกาะกระแสโลกอะไรเพื่อให้ได้บทความวิจัย เปเปอร์ที่มี impact factor อะไรมากนัก เพราะเอาเข้าจริงๆ แล้ว งานวิจัยเหล่านั้นก็ไม่ค่อยจะได้นำกลับมาเป็นประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมเท่าไร ให้กับสังคมไทยของเราเอง นอกเสียจากจะได้ในส่วนของความภาคภูมิใจในฝีมือของนักวิทยาศาสตร์ไทย ที่พูดเช่นนี้ ไม่ได้หมายความว่าไม่ดีนะ แต่หมายความว่าไม่ต้องมุ่งเน้นกันเป็นหลักเหมือนอย่างที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน จนกลายเป็น KPI เป็นกฎเกณฑ์หลักในการประเมินผลงาน... แต่งานวิจัยของประเทศไทยควรจะเน้นไปที่การสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้มากขึ้น สามารถบอกได้ว่าทำไปแล้วจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทยเพิ่มขึ้นได้ ควรจะมองไปในแนวทางที่ประเทศที่พัฒนาอย่างก้าวกระโดดในไม่กี่สิบปี นี้ อย่างจีนแผ่นดินใหญ่ เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฯลฯ ซึ่งเริ่มต้นงานวิจัยโดยเน้นไปที่การช่วยเหลือภาคเอกชนให้สามารถ ปรับปรุงกระบวนการผลิตของตนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร ตลอดจนสามารถทำ reverse engineer เทคโนโลยีของต่างประเทศ เพื่อลดการนำเข้าสินค้าต่างๆ มาบริโภค แล้วพัฒนาต่อยอดให้ดีขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นมีความสามารถในการผลิตสินค้าและนวัตกรรมใหม่ๆ ในยี่ห้อในแบรนด์ของตนเองได้ แทนที่จะปล่อยให้ประเทศไทยยังเป็นประเทศที่พึ่งพาได้เพียงแค่แรงงานมีฝีมือที่รับจ้างผลิตและประกอบจากบริษัทข้ามชาติเท่านั้น

ถ้ายกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม ก็อาจจะยกกรณีของอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าเส้นใยฝ้ายจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพราะปัญหาของผลผลิตฝ้าย ที่ลดลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากแมลงศัตรูพืช ในขณะที่ประเทศจีนและอินเดีย (หรือแม้แต่ประเทศพม่า) กลับดึงเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเช่น ฝ้ายจีเอ็มโอ ดัดแปลงพันธุกรรมให้ต้านทานหนอนเจาะสมอฝ้าย จากบริษัทข้ามชาติเข้ามาปลูกเชิงพาณิชย์ ทำการตลาดและถ่ายทอดเทคโนโลยีไปพร้อมๆ กัน จนปัจจุบันสามารถพัฒนาพันธุ์ฝ้ายจีเอ็มโอของตนเองได้ ไม่ต้องนำเข้าเส้นใยฝ้ายจากต่างประเทศอีก และกลับกลายเป็นประเทศที่มีศักยภาพและความได้เปรียบที่สูงขึ้นในการแข่งขันด้านสิ่งทอ

4. อาจารย์มี คิด หรือ หลักคิด ในการดำเนินชีวิต อย่างไรคะ

พยายามใช้ชีวิตแบบพอเพียง คือ ใช้ชีวิตแต่พอดี ยินดีกับความสำเร็จ ปล่อยวางกับความผิดพลาด ไม่โหมงานเกินไปพักผ่อนและใช้เวลากับตัวเอง และครอบครัวอย่างเพียงพอ แล้วควรจะใช้เวลาไปกับการดำเนินชีวิตและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ ใช้เวลาในการทำงานไม่ต้องมาก แต่ให้ได้งานที่เป็นชิ้นเป็นอันมีประโยชน์ต่อสังคม สามารถเก็บไปเล่าต่อให้กับลูกหลาน และเป็นที่ยึดจำของผู้คนได้เมื่อเราตายไปแล้ว

รศ.ดร.เจษฎา เด่นดวงบริพันธ์ นับเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของชาติ มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาจารย์มีความตั้งใจจริงในการพัฒนาประเทศตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลังความสามารถจนได้รับเลือกเป็น "พลเมืองคนกล้า" เพื่อประชาธิปไตย มีความพยายามตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน ในทุกด้านที่เกี่ยวข้องแม้จะได้รับการกดดันก็ตาม สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย จึงได้ยกย่องให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่นบัณฑิตวิทยาลัย ม.มหิดล เมื่อปี 2553 ที่ผ่านมา

สิ่งละอันพันละน้อย ว่าด้วยเรื่อง มะม่วงสีม่วง

มะม่วงยูเทวินหรือมะม่วงน้ำดอกไม้สีม่วง อาจจะเป็นของใหม่สำหรับผู้ที่ยังไม่เคยเห็น มะม่วงพันธุ์นี้เป็นมะม่วงที่อร่อยทั้งดิบและสุก มีถิ่นกำเนิดจากประเทศไต้หวัน เช่นเดียวกับ มะม่วงอ้ายเหวิน ถูกนำเข้ามาขยายพันธุ์ปลูกในประเทศไทยนานกว่า 4-5 ปีแล้ว มีชื่อเด่นคือ ผลใหญ่ รสชาติขณะดิบหรือห่ามนั้นกรอบหวานไม่มีเปรี้ยวปน ผลสุกหวานหอมไม่มีเสี้ยนและไม่ละ เคี้ยวหนึบอร่อยมาก ที่สำคัญคือสีของผล "มะม่วงยูเทวิน" ไม่ว่าจะดิบหรือสุกจะเป็นสีม่วงเข้มสวยงามมาก และจะติดผลตกทำให้เวลาติดผลทั้งต้น ดู แปลกตา

มะม่วงยูเทวิน อยู่ในวงศ์ ANACARDIACEAE เป็นไม้ยืนต้น สูง 10-20 เมตร แตกกิ่งก้านสาขาเยอะ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเวียนสลับถี่บริเวณปลายกิ่ง ใบเป็นรูปใบหอก ปลายใบแหลม โคนใบมน ใบจะดูคล้ายใบของมะม่วงพันธุ์เขียวใหญ่ สีเขียวสด ใบดกให้ร่มเงาดีมาก ดอกออกเป็นช่อแบบแยกแขนงช่อที่ปลายยอด แต่ละช่อประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก ดอกเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีเหลืองนวล มีกลิ่นหอม "ผล" เป็นรูปกลมรี คล้ายผลของมะม่วงอ้ายเหวินหรือผลของมะม่วงจินหวง ผลมีขนาดใหญ่ โตเต็มที่น้ำหนักเฉลี่ยระหว่าง 1-1.5 กิโลกรัมต่อผล ผลดิบสีม่วงนวลทั่วทั้งผล ผลห่ามมีรสชาติดหวานมันกรอบอร่อยมาก ผลสุกเป็นสีม่วงเข้มเกือบดำ เนื้อผลเป็นสีเหลืองเข้มรสหวานหอมไม่มีเสี้ยน และไม่ละตามที่กล่าวข้างต้น เคี้ยวหนึบสุดยอดจริงๆ รสชาติใกล้เคียงกับมะม่วงน้ำดอกไม้มัน เมล็ดดิบ ให้เนื้อเยื่อ ติดผลปีละครั้ง แต่จะให้ผลตกทั้งต้นขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด ตอนกิ่ง และทาบกิ่ง

ปัจจุบัน "มะม่วงยูเทวิน" ยังไม่มีกิ่งพันธุ์ออกวางขาย เนื่องจากอยู่ระหว่างทาบกิ่งกับต้นแม่และรากเพิ่งจะงอกยังไม่แข็งแรงดี "นายเกษตร" ใจร้อนและเห็นว่าเป็นมะม่วงพันธุ์ใหม่ ล่าสุดที่มีความอร่อย และสีของผลสวยงามมาก จึงรีบแนะนำให้แฟนคอลัมน์ที่นิยมปลูกไม้ผลได้รู้จักล่วงหน้าทันที การปลูกมะม่วงยูเทวินเป็นพันธุ์ที่ปลูกง่าย เติบโตได้ในดินทั่วไป ไม่ชอบน้ำท่วมขังหลังปลูกช่วงแรกรดน้ำพอชุ่มทั้งเช้าและเย็น บำรุงปุ๋ยคอก หรือขี้วัวขี้ควายแห้ง กลบฝังดินรอบโคนต้นเดือนละครั้ง ระยะปลูก 3-4 ปี จะเริ่มติดผลชุดแรก หลังเก็บผลผลิตต้องตัดแต่งกิ่งพร้อมใส่ปุ๋ยบำรุงต้นสูตร 15-15-15 เดือนละครั้งทันทีจะมีผลตกทุกปี

มะม่วงชนิดนี้ เกิดจากการพัฒนาพันธุ์ของ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ด้วยวิธีผสมเกสรระหว่าง มะม่วงน้ำดอกไม้ เบอร์ 4 ปากน้ำ กับ มะม่วงจากประเทศไต้หวันชื่อ หงจู จากนั้นก็นำเอาเมล็ดที่ได้จากผลสุกหลายเมล็ดไปเพาะเป็นต้นกล้านำไปปลูกเลี้ยงจนต้นเจริญเติบโตมีดอกและติด ผลปรากฏว่า แต่ละต้นติดผลตกเต็มต้น และมีลักษณะเด่น

ประจำพันธุ์คือ รูปทรงของผลจะเหมือนกับผลของมะม่วงน้ำดอกไม้ทั่วไป หรือมะม่วงน้ำดอกไม้ เบอร์ 4 ที่ใช้เป็นพันธุ์พ่อ ส่วนสีของผลไม่เป็นสีเขียวเหมือนสีของมะม่วงน้ำดอกไม้ทั่วไป แต่กลับเป็นสีม่วงเข้มตั้งแต่ติดผลขนาดเล็กจนกระทั่งผลแก่และสุกคล้ายกับสีผลมะม่วง

ทางศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรฯ ได้ปลูกทดสอบพันธุ์จนเชื่อว่าเป็นมะม่วงพันธุ์ใหม่ถาวรแล้ว จึงตั้งชื่อว่า "มะม่วงน้ำดอกไม้สีม่วง" พร้อมกับขยายพันธุ์ตอ กิ่งออกจำหน่าย ให้ผู้สนใจซื้อไปปลูกกำลังเป็นที่ต้องการอย่างแพร่หลายอยู่ในเวลานี้

ปัจจุบันมีกิ่งพันธุ์ชาย ติดต่อศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี โทร.08-1806-5513 และที่ ตลาดนัดไม้ดอกไม้ประดับ สวนจตุจักร ทุกวันพุธ-พฤหัสฯ โครงการ 21 แผง "คุณพร้อมพันธุ์"

แหล่งข้อมูล ไทยรัฐออนไลน์ 16 เม.ย. 58 "นายเกษตร"ศูนย์รวมข่าวสารการเกษตร

ธรรมะคลายปม จากพระอาจารย์ชยสาโร ภิกขุ

ในศาสนาพุทธ การช่วยให้คนป่วยหนักตาย โดยไม่ทรมาน ถือว่าทำบาปหรือไม่?

ปฏิจา: ในศาสนาพุทธ การช่วยให้คนป่วยหนักตายโดยไม่ทรมานถือว่าการทำบาปหรือไม่ (euthanasia) เช่นสมมติว่าหมอช่วยคนไข้ที่ไม่มีทางรักษาและอยู่ในสภาพทรมานได้จบชีวิตลงด้วยความเต็มใจของคนไข้ และขอถามเพิ่มเติมว่าถ้าหากว่าลูกศิษย์ยอมให้หมอทำยูทาเนเซีย ให้กับพ่อที่ร้องขอให้ช่วยจบชีวิตในช่วงทรมานจากโรคที่รักษาไม่หาย อย่างนี้ปีติฆาตหรือไม่ ?

วิไลชญา: มันเสี่ยงมาก ถ้าเราทำสิ่งใดที่ทำให้ ผู้เจ็บไข้ได้ป่วยสิ้นชีวิตเร็วมากขึ้นก็ถือว่าเป็นบาปกรรม บาปกรรมหนักและโดยเฉพาะในกรณีของคุณพ่อคุณแม่เป็นเรื่องที่ต้องระวังอย่างยิ่ง เรื่องยูทาเนเซีย จะแพร่หลายในหมู่คนที่ไม่เชื่อในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ถ้าเป็นอย่างนั้น ยูทาเนเซีย ดูจะเป็นทางออกที่ดีสำหรับผู้ที่กำลังทรมานอยู่ แต่สำหรับชาวพุทธเรา เชื่อว่าตายแล้วยังไม่จบสิ้น มันมีต่อการเผชิญกับทุกข์เวทนาก่อนตายเป็นส่วนหนึ่งของการรับผลกรรมที่เราเคยทำไว้ ถ้าไม่รับในชาติปัจจุบัน ชาติหน้าก็ต้องรับ มันไม่ใช่ว่าจะลอยนวล ต้องดูเจตนาของเราด้วย บางทีก็เป็นความอ่อนแอของลูกหลาน หรือความรักความเมตตาที่ทนไม่ได้ที่จะเห็นผู้ที่เรารักกำลังทรมาน บางทีก็ต้องยอมรับต้องทำใจว่าต้องเป็นอย่างนี้ชีวิตของมนุษย์มันเป็นอย่างนี้เองแล้วก็พยายามช่วยในส่วนที่เราช่วยได้ บางคนทรมานมากแต่อดทนแล้วจนถึงผ่านช่วงที่ทรมาน แล้วก็ยังมีช่วงที่สงบก่อนตาย ก็มีบางที่เป็นช่วงที่เขาพร้อมที่จะรับธรรมะ หรือที่จะได้อะไรที่จะเป็นเสบียงเดินทางต่อไป ความเจ็บทุกข์เวทนามักจะมาเป็นระลอกๆ แล้วระหว่างระลอกมันก็ยังมีโอกาสที่คนไข้ผู้ที่จะสิ้นไปก็จะได้รับปัญญา จะได้ปล่อยวางในบางสิ่งบางอย่างซึ่งจะเป็นประโยชน์มากสำหรับชาติต่อไป อีกอย่างหนึ่ง

ความก้าวหน้าในวิทยาการทางการแพทย์ทำให้ทุกวันนี้ คนไข้ที่เป็นโรคร้ายแรงที่มีทุกข์เวทนาหนักนั้น จะใช้ยาแก้ปวดจนแทบจะไม่ต้องทรมานเกือบจะ ๘๐-๙๐ เปอร์เซ็นต์มีส่วนน้อยที่จะต้องทรมานมากๆ เหมือนสมัยก่อน ฉะนั้นยาที่มีส่วนช่วยด้วย แต่ว่าเราถือว่าเราไม่มีสิทธิ์ที่จะบั่นทอนชีวิตของใคร เป็นเรื่องธรรมดาโดยเฉพาะผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติและผู้ที่ยังใจไม่เข้มแข็ง ถ้าเจอทุกข์เวทนาอย่างมากก็อยากจะหนีจะหนีคนที่ว่ารักชีวิตมากที่สุด เป็นคนชอบสนุกสนานกับชีวิตชอบเที่ยว เวลาไม่มีทางไปแล้วไม่มีทางจะเที่ยวได้ไม่มีทางจะหายแล้ว ก็มีแต่อยากตายเร็วๆ ส่วนนักปฏิบัติเมื่อเจอสุข สนุกสนาน ก็สนุกกับเขาได้เหมือนกันแต่ไม่หลง แล้วก็ไม่กลัวทุกข์เวทนา เรียนรู้เรื่องทุกข์เวทนาถือว่าเราเป็นมนุษย์แล้ว ทุกข์เวทนาเป็นส่วนหนึ่งของความ

เป็นมนุษย์และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรจะทำความรู้จัก พอเราเจอในวาระสุดท้ายของชีวิตเราจะไม่ต้องกลัว เพราะเป็นสิ่งที่เราเคยศึกษามา เคยทำความเข้าใจมาหลายสิบปีแล้ว ไม่ใช่ของใหม่ ไม่ใช่สิ่งน่ากลัว การปฏิบัติธรรมก็เป็นโอกาสที่เราจะเรียนรู้เรื่องทุกข์เวทนาในระดับที่ว่าไม่รุนแรงจนเกินไป ค่อยๆ เรียนไป การนั่งสมาธิเดินจงกรมก็ต้องเจอ ปวดหลังปวดขา อย่างน้อยก็เป็นโอกาสที่เราจะได้มารู้จักกับธรรมชาติของทุกข์เวทนาได้บ้าง พอถึงเวลาสุดท้าย จะไม่ต้องทรมานมาก เพราะว่าพวกที่ทรมานมากเขาจะล้มไปว่ามันไม่ใช่เรื่องของสรีระอย่างเดียว มันเป็นเรื่องทางจิตใจด้วย บางทีเรื่องทางจิตใจจะสำคัญกว่าเรื่องทางสรีระด้วยซ้ำไป เช่น ความกลัว ความรังเกียจ ความน้อยใจ ความโกรธ ความไม่ยอมรับในทุกข์เวทนา เป็นต้น

ฉะนั้นเรื่องนี้เราค่อยๆ ศึกษา ถ้ามีใครถามว่าไปปฏิบัติธรรมเพื่ออะไร คำตอบแบบตรงไปตรงมาข้อหนึ่งคือเตรียมตัวตาย เพราะว่าเราได้วิชาจากการปฏิบัติหลายอย่างที่ช่วยเวลาเราจะต้องตาย เหตุผลเรื่อง ยูทาเนเซีย มันก็พอฟังได้ หากตายแล้วมันยังไม่จบแค่นั้น ก็ไม่ควรทำจะเป็นบาปกรรมต่อไป

จาเคียรวาท

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ทรงเป็นแสง ส่องสว่าง กลางคืนหม่น

เป็นสายชล เย็นฉ่ำ ยามแห้งโหย

เป็นพลัง ยามท้อแท้ ระโห่โรย

เป็นลมโชย ยามร้อนฉ่ำ นำภิรมย์

ทรงเป็นแรง บันดาลใจ อันชาญฉลาด

ทรงเป็นปราชญ์ นักปฏิบัติ เล็งเห็นผล

ทรงชี้นำ ทำโครงการ เพื่อปวงชน

ทรงคิดค้น แนวทาง อยู่อย่างไทย

ภูมิปัญญา ฝ่าผวย ประวัติศาสตร์

ดนตรีไทย มรดกชาติ ทรงเกื้อหนุน

ดินน้ำป่า ทรงรักษา ด้วยการดูแล

บุคคลบุญ ทรงปฏิบัติ เป็นอาณัติ

ทกลีป ชันษากาล ขูลกระหม่อม

พลก้นอม ไน้มนำจิต อธิษฐาน

ขอพระองค์ เจริญชนม์ ยิ่งยืนนาน

สืบสายธาร น้ำพระทัย องค์ราชา

ข้าพระพุทธเจ้า ผศ.ดร. โสภัสร์ สิริไสย์
ประพันธ์ในนาม สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย
ม.มหิดล

สมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
อาคารกิจกรรมบัณฑิตวิทยาลัย ชั้น 2
25/25 หมู่ 5 ถ.พุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
โทร. 0-2441-5146, 0-2800-2447 โทรสาร 0-2800-2447
<http://www.grad.mahidol.ac.th/grad/alumni>